

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: لئونید ساوین (Leonid SAVINV) ، کارشناس سیاسی مسائل بین‌المللی
برگردان: ا. م. شیری
۱۴ فبروری ۲۰۲۵

به نام "گفت و گوی تمدن‌ها" و "فرهنگ صلح"

هاوانا میزبان کنفرانس بین‌المللی با حضور مقامات ارشد جمهوری کوبا بود

این کنفرانس زیر عنوان «به نام گفت و گوی تمدن‌ها و فرهنگ صلح» طبق معمول در مرکز سیاسی اصلی – کاخ کنگره‌ها در هاوانا (کوبا) از ۲۸ تا ۳۱ جنوری ۲۰۲۵ برگزار شد. نمایندگان بیش از ۹۵ کشور در آن شرکت کردند. مجموعاً حدود هزار نفر بودند که نیمی از آن‌ها خارجی و نیمی دیگر کوبایی بودند. این کنفرانس هر دو سال یک بار و همزمان با سالروز تولد خوزه مارتی، شاعر و فیلسوف ملی کوبایی، حواری انقلاب (امسال به مناسبت صد و هفتاد و دومین سالگرد او) برگزار می‌شود.

در ۲۸ جنوری، جلسه عمومی تشریفاتی برای افتتاح این کنفرانس با حضور میگل دیاز کانل، دبیر کل حزب کمونیست و رئیس جمهور، استبان لازو، رئیس مجلس ملی، مانوئل موررو کروز، نخست وزیر و سایر مقامات عالی‌رتبه دولتی کشور از جمله، وزیر امور خارجه و وزیر فرهنگ کوبا برگزار شد.

همچنین در جلسه عمومی، فریا بتو، عالم الهیات و روشنفکر برزیلی زیر عنوان «عدالت به عنوان یک مسیر برای صلح و برابری در جهان» سخنرانی کرد. روز چهارشنبه، ۲۹ جنوری، در دو نوبت صبح و عصر، جلسات کاری با حضور سخنرانانی از کشورهای مختلف در تمامی سالون‌های کاخ کنگره آغاز شد. از روسیه نیز هیأتی در آن حضور داشت.

بحث‌ها از مشکلات استعمار و نژادپرستی غربی گرفته تا دشواری‌های زیست‌محیطی و میراث متفکران انقلابی، از جمله فیدل کاسترو، را دربرمی‌گرفت. در مقایسه با کنفرانس قبلی که راقم این سطور نیز در آن حضور داشت،

سخنرانی‌های بیشتری با موضوع چندقطبی ایراد شد. اغلب سخنرانان به نقش روسیه در ایجاد نظم جهانی عادلانه‌تر و مبارزه با نئونازیسم اشاره کردند. در زمینه تاریخی، هشتادمین سالگرد پیروزی بر آلمان نازی و متحدانش، بر اهمیت همبستگی بین‌المللی با مسکو تأکید شد.

این کنفرانس همزمان با دو تصمیم دونالد ترامپ برگزار شد که مستقیماً جزیره آزادی را تحت تأثیر قرار می‌دهد و نشان‌دهنده رویکرد توسعه‌طلبانه‌تر دولت فعلی کاخ سفید است. **اول** - کوبا را به فهرست کشورهای حامی تروریسم که جو بایدن رئیس‌جمهور سابق از آن فهرست حذف کرده بود، بازگرداند؛ **دوم** - وی تصریح کرد که پایگاه بحری آمریکا در خلیج گوانتانامو، یعنی بخشی از قلمرو کوبا که به طور غیرقانونی اشغال شده است، به عنوان محل سکونت مهاجران کشورهای آمریکای لاتین مورد استفاده قرار خواهد گرفت.

پایگاه گوانتانامو یکی از شرم‌آورترین صفحات سیاست آمریکا، به ویژه در مورد نقض حقوق بشر است. و اکنون به نظر می‌رسد که دونالد ترامپ قصد دارد نارضایتی و انتقاد از واشنگتن را افزایش دهد.

هر دو تصمیم با محکومیت شدید در منطقه مواجه شد. با این حال، دولت جدید کاخ سفید همانطور که سفر اخیر مارکو روبیو، وزیر امور خارجه جدید نشان می‌دهد، در تلاش است تا از اقرار خود در آمریکای مرکزی و جنوبی حمایت کند.

مارکو روبیو، در کنفرانس مطبوعاتی در ۴ فوروری ۲۰۲۵ در درب کاخ ریاست جمهوری واقع در زاپوته-کاستاریکا، اظهار داشت: «کاستاریکا در مبارزه با کوبا، ونزوئلا و نیکاراگوئه - این سه دشمن بشریت- یک متحد قابل اعتماد است». کاستاریکا، قبل از کلمبیا و اکوادور به مکان دیگری برای تقویت حضور نظامی و اطلاعاتی آمریکا تحت پوشش فرضی همکاری در مورد مسائل امنیتی دوجانبه و مبارزه با مواد مخدر تبدیل شده است.

لازم به ذکر است که کاستاریکا دکنترین امنیت ملی یا دفاعی ندارد. این کشور یکی از معدود کشورهای جهان است که نیروی مسلح ندارد. بنابراین، مجبور است برای امنیت منطقه به شرکای خود تکیه کند. در واقع، کاستاریکا دکنترین سیاست خارجی مستقل و خودمختار نیز ندارد. این امر به واشنگتن اجازه می‌دهد تا کاستاریکا را تحت نفوذ خود نگه دارد و سیاستمداران محلی را با مهارت اداره کند و این کشور را به مستعمره اقماری آمریکا تبدیل کند.

همچنین در باره مسأله نصب سازوکارهای فناوری پیشرفته و «تجهیزات بیومتریک» برای جلوگیری از «انبوه مهاجران خطرناک»، «قاچاقچیان مواد مخدر» و «تروریست‌ها» در کاستاریکا صحبت کرد.

مارکو روبیو در جمهوری دومینیکن نیز اظهارات مشابهی را بیان کرد. او همچنین، در مورد امکانات انرژی، برای کمک به دو همسایه- هائیتی و پورتوریکو سخن گفت.

در این علاقه‌مندی مجدد آمریکا به منطقه (همچنین شایان ذکر است که اظهارات جنجالی دونالد ترامپ در مورد کانادا و گرینلند) می‌توان گونه جدید دکنترین مونرو را که در اوایل قرن نوزدهم بر ضرورت سلطه آمریکا در نیمکره غربی تأکید کرد و پس از اصلاحیه تئودور روزولت در سال ۱۹۰۴، عملاً مبنای تجاوزات نظامی و مداخلات مستقیم «از طرف جهان متمدن» شد، به وضوح مشاهده کرد.

اما علی‌رغم فشار فزاینده آمریکا بر شرکای ستراتیژیک ما در آمریکای لاتین، شامل کوبا، ونزوئلا و نیکاراگوئه مطابق دکنترین سیاست خارجی روسیه و همچنین، عملیات ویژه نظامی در حال انجام، روسیه می‌تواند از این وضعیت برای تقویت حضور خود در زیر شکم آمریکا (طبق اصطلاح ژئوپلیتیک) استفاده کند.

خود مثلث کوبا- ونزوئلا- نیکاراگوئه نشاندهنده ترکیب نسبتاً قدرتمندی است که با سرمایه‌گذاری مناسب روسیه و اجرای پروژه‌های مشترک (شامل زیرساخت‌های منطقه‌ئی و تدارکات)، می‌تواند به تغییر توازن قواء منجر شود و برگ برنده مهمی در سیاست خارجی روسیه در نیمکره غربی باشد.

علاوه بر این، در مکزیکو **حزب مورنا**، دوست روسیه که همیشه از حقوق بین‌المللی کوبا حمایت کرده، در حاکمیت است. گسترش حضور دیپلماتیک روسیه در منطقه کارائیب از دیرباز ضروری بوده است. کوبا به رغم بیش از ۶۰ سال تحریم از سوی واشنگتن، موفق شد روابط دیپلماتیک قوی در آنجا برقرار کند و بسیاری از کشورهای منطقه بالاتفاق از جمهوری کوبا حمایت می‌کنند. به ویژه، گروه کاریکام، شامل ۱۵ جمهوری، عمدتاً جزایر کوچک آنتیل، باضافه گویان، سورینام و بلیز، در بسیاری از مسائل سیاست خارجی، از جمله، در مواقع رأی‌گیری در سازمان ملل متحد، از یک سیاست هماهنگ پیروی می‌کنند. روسیه نیز می‌تواند با استفاده از تجربه تعامل کوبا با این جامعه، از منافع خود به نحو بهتر دفاع کند.

در حالی که در امریکای لاتین نیز اراده سیاسی برای تشکیل نظام چندقطبی وجود دارد، سطوح جدید و متنوع تعامل با کشورهای منطقه، طبیعتاً به این روند انگیزه بیشتری می‌بخشد.

بنیاد فرهنگ ستراتیژیک

۲۴ بهمن- دلو ۱۴۰۳